

ROMÂNIA
TRIBUNALUL M. [REDACTAT]
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. [REDACTAT]/2010

SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTAT]

Sedința publică din 21 Iunie 2011

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

Grefier: [REDACTAT]

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii formulată de reclamantul [REDACTAT], cu domiciliul procesual ales în **Baia Mare, Republica** nr. [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâta ANAF-DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ cu sediul în **Baia Mare, Aleea Serelor** nr. [REDACTAT], având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Se constată că dezbaterea cauzei a avut loc la data de 2.06.2011, când s-a dispus amânarea cauzei în pronunțare la data de 9.06.2011, apoi la data de 13.06.2011, iar apoi la data de azi, după deliberare pronunțându-se hotărârea de mai jos.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe, reclamantul [REDACTAT] a solicitat în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș, următoarele:

- anularea Deciziei nr. [REDACTAT] 2.08.2010 a DGFP Maramureș privind soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere nr. [REDACTAT] 28.01.2010, ca fiind nefondată și nelegală și pe cale de consecință anularea deciziei de impunere nr. [REDACTAT] 28.01.2010 a DGFP Maramureș, precum și a măsurilor instituite în sarcina persoanei fizice din cadrul aceluiași raport de inspecție fiscală parțială.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat următoarele:

Între S.C.I. [REDACTAT] S.R.L. (în calitate de chiriaș) și [REDACTAT] (în calitate de proprietar) a intervenit un contract de închiriere, societatea

menționată având stabilit un punct de lucru în cadrul imobilului închiriat, a contract fiind ulterior prelungit prin acte adiționale aferente.

Cu privire la imobilul închiriat (punct de lucru al societății), acesta început efectuarea unor investiții necesare amenajării și utilizării corespunzătoare a spațiului închiriat, în cuantum de [REDACTED] lei, la momentul realizării inspecției fiscale din cadrul D.G.F.P. M. [REDACTED]

Prin raportul de inspecție fiscală din data de 28.01.2010, precum și prin Decizia de impunere aferentă, nr. [REDACTED]/28.01.2010, se stabilește în sarcina numitului [REDACTED] un impozit pe venit suplimentar din „cedare folosinței bunurilor”, aferent anului fiscal 2008 în cuantum de [REDACTED] le. (aferent investițiilor realizate la imobilul închiriat), invocându-se ca temei juridic prev. art.135, ind.1, din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Atât decizia de impunere menționată, precum și decizia nr. [REDACTED]/02.08.2010, privind soluționarea contestației noastre se impun a fi anulate, fiind nefondate și nelegale, pentru cel puțin următoarele considerente:

- a) atâta vreme cât se face referire la Soldul contului 231, „imobilizări în curs”, atunci în mod cert s-a procedat la aplicare neadecvată, a prevederilor invocate de către echipa de inspecție fiscală, respectiv art.135, ind.1 din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003, privind Codul fiscal, care prevăd în mod clar ca:

„În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției...”.

Investițiile la care se referă în cadrul actului de inspecție fiscală sunt așa cum recunoaște de altfel și echipa de inspecție, în curs!!!, adică, nu sunt finalizate la data când s-a stabilit potențialul venit în favoarea persoanei fizice astfel în virtutea prevederilor invocate de către echipa de inspecție, momentul decontărilor dintre persoana fizică și societatea comercială nu era scadent!

În această ordine de idei, prev. Art.135, ind.1 din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, nu pot constitui o bază legală în vederea menținerii în vigoare a deciziilor atacate, atâta vreme cât investițiile menționate nu au fost finalizate și recepționate de către cele două părți, așa cum se cere în mod imperativ de către prevederile antementionate, nu au fost determinate lucrările ce vor rămâne în proprietatea persoanei fizice, și nu s-au făcut decontările între cele două categorii de persoane, persoana fizică ([REDACTED]) nerealizând astfel niciodată veniturile la care se face referire..!

b) constatările echipei de inspecție mai sunt motivate, cel puțin aberant pe considerentul că finalizarea lucrărilor de investiție (care erau în curs la acel moment!) nici nu ar trebui comunicate celeilalte părți, nu ar fi nevoie de recepție, sau decontare între cele două categorii de persoane, „atâta vreme cât

dintre părți, proprietarul imobilului (actualul reclamant) este asociat și administrator al societății chiriașe...”

Aceste susțineri sunt, cel puțin hilare, în condițiile în care echipa de inspecție fiscală contopește practic cele două categorii de persoane – fizică și juridică, S.C. **INTERSCOPI S.R.L.**, **Interș Levea**, lucru care trece dincolo de limita legalității și de cea a cunoașterii corespunzătoare a prevederilor aplicabile cu ocazia unei astfel de inspecții fiscale.

Nu poate exista posibilitatea legală a identificării (contopirii) între cele două categorii de persoane, nici măcar pentru determinarea unor obligații de plată către stat. ! O condiție de bază a procedurii fiscale o constituie aceea ca fiecare persoană (juridică și fizică) să fie tratată individual și independent în procesul de impozitare a veniturilor.

Mai mult decât atât, persoana juridică este administrată de două persoane fizice care trebuie să constate în unanimitate, și în numele persoanei juridice finalizarea investițiilor în curs, și să comunice finalizarea acestora proprietarului, conform art.135, ind.1 din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003, privind Codul fiscal. Urmând acest raționament, ar însemna ca orice persoană fizică care administrează o societate comercială se „contopește” cu aceasta din urmă în cadrul operațiunilor comerciale generatoare de venituri...!?

c) parte a investițiilor în curs, la care face trimitere echipa de inspecție fiscală, au făcut obiectul unor inspecții fiscale parțiale efectuate de aceeași instituție cu ocazia rambursărilor de TVA, în perioada 2007-2009, ocazie cu care nu s-a pus la îndoială realitatea, oportunitatea, și eficiența acestora pentru societatea chiriașă. Or, în aceste condiții în care se recunoaște realitatea, oportunitatea și eficiența unor investiții în curs, este cel puțin logic de a vorbi despre veniturile pe care persoana fizică (în calitate de proprietar) le-ar fi realizat ca urmare a „cedării folosinței bunurilor” (bunuri care reprezintă investițiile în curs), pentru ca această persoană fizică să fie apoi impozitată la valoarea investițiilor (a bunurilor cu care este utilizat spațiul)...!

Adică, dacă aceste bunuri sunt absolut utile și necesare desfășurării activității societăților comerciale, (și recunoscute ca fiind așa cu ocazia altui control fiscal), cum pot fi ele în același timp să reprezinte un „beneficiu” și pentru o altă persoană (persoana fizică-proprietara spațiului)...!?

d) din punct de vedere procedural, punem în vedere o serie de neregularități în întocmirea inspecției fiscale de către aparatul de inspecție, astfel:

1. – din conținutul raportului de inspecție fiscală, nu rezultă în mod limpede perioada la care face referire Adresa nr. **209**/2009, și la componența materială a investițiilor în curs cuprinse în cadrul acesteia. Precizăm acest lucru, având în vedere că în cuprinsul Cap.III nu se face referire la perioada asupra căreia s-a aplicat procedura de control prin sondaj, pentru a se putea

determina în mod clar baza impozabilă și implicit impozitul pe v suplimentar;

2. - echipa de inspectori la Cap.I „Date despre inspecția finală”, nu definesc obiectul de inspecție fiscală, respectiv obligația fiscală ce urmează a fi verificată;

3. - atâta vreme cât la Cap.III, se face referire la Adresa nr. [REDACTED] 2009, al cărui conținut este necunoscut, deși este menționat în Raportul de inspecție, și atâta vreme cât adresa în cauză este determinată în stabilirea bazei impozabile și a impozitului pe venit în sarcina persoanei fizice, nu se poate aprecia veridicitatea calculului pornind de la esența materială a lucrărilor efectuate de societatea comercială.

La data de 15.02.2011 pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Municipale a depus prin serviciul registratură întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pentru următoarele considerente:

Dl. [REDACTED] datorează impozitul pe venit în suma de [REDACTED] lei, calculat de organele de inspecție fiscală pentru venitul brut în suma de [REDACTED] lei reprezentând valoarea investițiilor efectuate în anul 2008 de S.C. [REDACTED] SRL la imobilul închiriat de la acesta în baza contractului de închiriere din data de 21.07.2008 și a actului adițional la contract, încheiat în data de 01.10.2008.

De altfel, chiar [REDACTED] recunoaște în contestație efectuarea acestor investiții de către S.C. [REDACTED] SRL.

Susținerea contestatorului ca SC [REDACTED] SRL nu i-a comunicat finalizarea investițiilor nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece acesta este în același timp asociat și administrator al societății.

În ceea ce privește susținerea reclamantului că nu cunoaște sistemul de calcul aplicat de către organele de inspecție fiscală, în urma căruia au stabilit baza de impunere în suma de [REDACTED] lei, în condițiile în care cu ocazia inspecției fiscale efectuate la SC [REDACTED] SRL, alte organe de inspecție fiscală au determinat prin raportul de inspecție nr. [REDACTED] 04.02.2009 o valoare a investițiilor de [REDACTED] lei, se reține că suma de [REDACTED] lei, este aferentă perioadei august-decembrie 2008, iar suma de [REDACTED] lei lunii noiembrie 2008.

Nici susținerea ca decizia de impunere nr. [REDACTED] 2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTED] 04.02.2009 face obiectul unui proces în contenciosul administrativ, aflat pe rolul instanțelor judecătorești, nefiind emise decizii definitive și irevocabile, iar organele de inspecție fiscală au considerat suma aflată în litigiu baza de determinare a impozitului pe venit pentru persoane fizice, nu poate fi reținută, deoarece prin actele administrative fiscale menționate, organele de inspecție fiscală nu au acordat SC [REDACTED] SRL dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor efectuate în luna noiembrie 2008 pentru dotarea imobilului situat în Bala Mare str. Independenței, nr. [REDACTED] întrucât acestea nu au fost utilizate pentru nevoile firmei

condițiile în care societatea nu a avut declarat punct de lucru la acea adresă cât începând cu data de 02.12.2008, așa cum rezultă din baza de date a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Maramureș.

Prin decizia nr. [redacted]/14.05.2009, Biroul Soluționarea Contestatiilor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Maramureș a respins contestația formulată de SC [redacted] SRL împotriva deciziei de impunere nr. [redacted]/2009, iar prin Decizia civilă nr. [redacted]/2010, rămasă definitivă și irevocabilă, Curtea de Apel Cluj-Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal a respins acțiunea formulată de societate împotriva acestei decizii.

Astfel, contestările organelor de inspecție fiscală în urma verificării SC [redacted] SRL nu au legătură cu prezenta cauză în condițiile în care, așa cum s-a arătat în conținutul deciziei, chiar contestatoarea recunoaște efectuarea investițiilor în imobilul respectiv.

Referitor la susținerea că o parte din investițiile în curs au făcut obiectul unor inspecții parțiale efectuate la SC [redacted] SRL cu ocazia rambursărilor de taxa pe valoarea adăugată în perioada 2007-2009, situații în care nu s-a pus la îndoială realitatea și oportunitatea acestora pentru societatea chiriașă, se reține că nici prin raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 28.01.2010, organele de inspecție fiscală nu au pus la îndoială realitatea investițiilor efectuate de SC [redacted] SRL, însă conform art.62 alin 1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și pct.135¹, referitor la Titlul III „Impozitul pe venit” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, valoarea investițiilor realizate de societate la imobilul închiriat reprezintă venit brut realizat de [redacted] pentru care datorează impozit pe venit în suma de [redacted] lei.

În drept, au fost invocate prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Cod procedură fiscală, art.109 alin. 2 Cod procedură civilă, Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

La dosarul cauzei s-au depus înscrisuri și s-a acvirit dosarul [redacted]/2009 al Tribunalului Maramureș și al Curții de Apel Cluj.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] din 28 ianuarie 2010 încheiat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș – Activitatea de Control Fiscal Persoane Fizice organele fiscale, verificând perioada 1.07.2008-31.12.2008, au constatat următoarele:

„Prin adresa nr. [redacted]/27.05.2009 A.I.F. Maramureș – Serviciul de inspecție fiscală nr. [redacted] – persoane juridice comunică faptul că în urma efectuării unei inspecții fiscale la societatea comercială [redacted] SRL având sediul social în Băia Mare, str. Unirii, bl. [redacted], ap. [redacted], CUI [redacted] s-a constatat faptul că această societate a închiriat de la unul dintre asociați (d-l [redacted])

Levente cu domiciliul la aceeași adresă) un imobil situat în **Bata Mare** **Independenței nr. 154**

Contractul de închiriere a fost înregistrat la A.F.P. **Bata Mare** su. nr. **27.777/21.07.2008** pentru perioada **1.07.2008-30.09.2008** pentru o chiri lunară de **600** de euro, se prelungește închirierea în aceleași condiții, pentru perioada **01.10.2008 -31.12.2008**.

Pentru acest imobil închiriat, echipa de inspecție fiscală de la persoană juridică, a constatat faptul că S.C. **INTERSCOPE SRL** a efectuat investiții care au fost înregistrate în soldul contului contabil 231 – investiții în curs, în sumă totală de **124.582** lei, conform listei anexate adresei menționate anterior.

În urma verificărilor efectuate și discuțiilor avute cu d-l. **Arkas Levente** echipa de inspecție a constatat faptul că nu toate pozițiile din lista transmisă fac obiectul investițiilor la acest imobil.

În anexa nr. **1** la prezentul raport sunt înscrise pozițiile care pot fi considerate obiecte de inventar aferente S.C. **INTERSCOPE SRL**, în sumă totală de **83.529** lei.

În baza acestor considerente, valoarea investițiilor efectiv realizate la imobilul închiriat, situat în **Bata Mare**, bd. **Independenței nr. 154** este de: **124.582 - 83.529 = 41.053** lei.

Potrivit art.135 ind.1 din Normele de aplicare a legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările valabile pentru anul fiscal 2008: "Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedarea folosinței bunurilor și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent prin declarația privind venitul realizat aferentă anului fiscal respectiv valoarea investiției, în vederea definitivării impunerii."

Având în vedere aceste prevederi legale, proprietarul imobilului d-l **Arkas Levente** datorează impozit pe venit din cedarea folosinței bunurilor, aferent anului fiscal 2008, pentru suma brută de **41.053** lei.

A fost îndeplinită și obligația de comunicare a efectuării investiției din moment ce d-l **Arkas Levente** este una și aceeași persoană cu proprietarul imobilului la care s-a realizat investiția și unul din administratorii S.C. **INTERSCOPE SRL**, care a efectuat efectiv investiția.

Legiuitorul nu face nicio legătură între investiția realizată la un bun închiriat și modul în care se decontează aceste cheltuieli pe societatea care a realizat-o.

Potrivit art.62, alin.2 din Legea nr. 51/2003 privind Codul fiscal, cu modificările valabile pentru anul fiscal 2008:

„Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului brut”.

Conform acestei prevederi legale venitul net anual impozabil este de :

$$91.05 - (91.05 \cdot x) = 68.296 \text{ lei}$$

Art. 84, alin. 1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările valabile pentru anul fiscal 2008, prevede:

„Stabilirea și plata impozitului pe venit net anual impozabil

(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câștigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câștigul net anual din anul fiscal respectiv, ...”

În consecință impozitul anual aferent anului fiscal 2008, stabilit suplimentar de echipa de inspecție fiscală este de :

$$68.296 \times 16\% = 10.927 \text{ „}$$

În baza raportului de inspecție fiscală, s-a emis decizia de impunere nr. 876/28 ianuarie 2010 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș — Activitatea de Inspecție Fiscală, stabilindu-se în sarcina reclamantului un impozit pe venitul net anual impozabil în sumă de 10.926 lei (filele 97-101 din prezentul dosar).

Prin decizia nr. 242 din 2.08.2010 s-a respins ca neîntemeiată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Maramureș — Biroul Soluționarea Contestațiilor contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei de impunere nr. 876/28.01.2010 (filele 37-45 din prezentul dosar).

Actiunea formulată de reclamant este întemeiată.

Potrivit art.61 din Codul fiscal (în forma existentă în perioada supusă verificării prin raportul de inspecție fiscală, pe scurt Codul fiscal), veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile în bani și /sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă (art.62 alin.1 tezele I și II din Codul fiscal).

Conform art.135 ind.1 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, în forma existentă în perioada supusă verificării, reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului,

uzufructuarului sau a altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte cedarea folosinței bunurilor și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent prin declarația privind venitul realizat aferentă anului fiscal respectiv valoarea investiției, în vederea definitivării impunerii.

În conformitate cu principiul transparenței administrației publice, consacrat în art.31 alin.1 și 2 din Constituția României, dreptul la informație trebuie respectat în raporturile juridice care se stabilesc între autoritățile publice și cei cărora li se adresează actele emise de către acestea, în sensul motivării oricărui act administrativ, fie el normativ sau individual.

Prin urmare, actele administrativ fiscale care nu cuprind motivele de fapt care au condus organul fiscal la luarea măsurilor contestate sunt nelegale, încălcându-se dispozițiile art.43 alin.2 Cod procedură fiscală.

În speță, atât din raportul de inspecție fiscală cât și din decizia de impunere nu rezultă că în perioada supusă verificării, 1.07.2008-31.12.2008, investițiile la imobilul situat în **Buză Mare, Bd.Independenței nr. 54** erau finalizate.

Dimpotrivă, atât în raportul de inspecție fiscală cât și din decizia de impunere se face vorbire de investiții în curs, înregistrate în soldul contului contabil 231.

Mai mult, din lista cuprinzând materialele și accesoriile folosite la imobilul din litigiu nu rezultă în mod cert că lucrările de investiții erau finalizate, fiind necesar un anumit timp de la achiziționarea lor pentru montare și asamblare (filele 83-89 din prezentul dosar).

De altfel, organele fiscale nu s-au deplasat la fața locului, în conformitate cu prevederile art.57 din Codul de procedură fiscală, pentru a efectua o cercetare în vederea constatării cu propriile simțuri a finalizării investiției, verificarea având loc doar la domiciliul fiscal al reclamantului (Bd. **Unirii**), diferit de locul realizării investiției.

În plus, contractul de închiriere nr. **2777/21.07.2008** încheiat între reclamant în calitate de proprietar și SC **Interscope SRL**, în calitate de chiriaș (filele 91-93 din prezentul dosar) a fost prelungit și după data de 31 decembrie 2008, așa cum rezultă din înscrisul de la fila 72 depus în dosarul nr. **4672/10/2009** al Tribunalului **Maramureș**, atașat la prezentul dosar.

Prin urmare, investițiile puteau fi finalizate și după data de 31 decembrie 2008 din moment ce contractul de închiriere a fost prelungit.

Pe de altă parte, după cum se cunoaște, societatea comercială, ca persoană juridică, este subiect distinct de drept și nu se confundă cu administratorii ei, persoane fizice (art.41 din Legea nr.31/1990).

Tribunalul observă că cel care a încheiat contractul de închiriere nr. [redacted] din 21 iulie 2008, în calitate de administrator al SC [redacted] SRL, a fost domnul Mare Romulus Marcus iar nu reclamantul.

Prin urmare, teza organelor fiscale potrivit căreia a fost îndeplinită și obligația de comunicare a investiției din moment ce reclamantul este atât proprietarul imobilului la care s-a realizat investiția cât și unul din administratorii SC [redacted] SRL este greșită.

Această teză nu ține seama de regulile privind administrarea societăților cu răspundere limitată ce rezultă din dispozițiile art.197 din Legea nr.31/1990.

În raport de toate aceste considerente, Tribunalul va admite acțiunea și va anula constatările făcute prin raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere întemeiată pe raportul de inspecție fiscală și pe cale de consecință decizia prin care s-a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul [redacted], cu domiciliul procesual ales în Buia Mare, Bd. Republicii nr. 3/1, jud. Maramureș, în contradictoriu cu pârâta ANAF-DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ, cu sediul în Buia Mare, Aleea Serilor nr. 2A, jud. Maramureș.

Anulează decizia nr. 248 din 2.08.2010 emisă de pârâtă, înregistrată sub nr. 2290/8.06.2010.

Anulează decizia de impunere nr. 876 din 28.01.2010 emisă de pârâtă, precum și constatările făcute prin raportul de inspecție fiscală nr. 876 din 28.01.2010 întocmit de aceeași pârâtă.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi, 21.06.2011.

Președinte

[redacted]

Grefier

[redacted]

